

III. TOLDALEK.

Az új Bankó - Tzedulákat tárgyazó Patens.

Mi Első Ferencz Isten kegyelméből Austriai Császár Magyar, Cseh Országoknak és Lodomériának Királya, Austriának Fő Herczegje s. a. t.

Eltökélttük magunkban, hogy a' mostani kezekben forgó Béts váróssa Bankó - Czédulai, mellyek 1800-ik esztendőnek Januarius 1-ső napjától valók, lassan lassan, új és mesterségesebb nyomtatása által a' hamis utánna tsinálást jobban nehéztő Czédulák által felválattassanak; egyfzersmind pedig addig is, a' két rendbéli 25, és 100 forintos Bankó - Czédulák új 25, 50 és 100 forintosokért, a' meg határozott idő alatt, vizsza tseréltesenek.

§ 1. Azon új 25, 50 és 100 forintos Bankó - Czédulák 1806-ik esztendőnek Junius 1-ső napjára készültek, e' folyó esztendő October 1-ső napján fognak közre hotsátatni. — Ezen Czédulának mustrái formájok leírásával együtt a' különösen ki nyomtatandó Patensnek toldalékjában A. és B. betük alatt fognak eloadatni. — A' többi 1300 esztendőhéli Bankó Czédulákra nézve is, mellyek még egykorig keletben megmaradnak, különös Circular'e (Kerülő Levél) által meg fogjuk azon időpontokat határozni, a' mellyekben ezeknek is vizszzaváltatások megtörténjék: a' mely Circular'e mellé fognak hasonlóképen nyomtatattani az új mustrák önön nevezett árokkal együtt.

§. 2. Hogy pedig hív Jobbhagyainknak a' mostan kezökben forgó 1800 elztendőbeli 1. Januariusi 25, és 100 forintos Bankó Czéduláknak felváltására elegendő időt engedjünk, azt rendeljük: hogy azok a' következő 1808-dik elztendőbeli Mártius hónapjának utolsó napjáig még a' keletben megmaradjanak, és valamint eddig, minden adásban vevésben elfogadtassanak, nem különben minden Bankó Czédulát váltó helyeken felváltassanak. Az említett jövő 1808-ik elztendőnek Aprilis 1-ső napjától fogva pedig, ugyan azon 1800 elztendőbeli 1. Januariusi 25, 100 forintos Bankó Czédulák nem lesznek többé kelendőek, a' közönséges kassákban sem fognak elfogadtatni; hanem ezen időponttól fogva minden hátsók megszűnik, és akár belső, akár külső Országai tulajdonosokra nézve, minden kelendőségeket elvesztik. Mindazáltal azoknak szükségekre, kiknek az említett Aprilis 1. napjától, olyan ó 25 és 100 forintos Bankó Czédula kezökben hátra maradna, még is megengedjük: hogy azon Bankó Czédulákat, a' Bankó Czédula Kassáiban, az említett időpontoktól, még három hónapokig az az: a' következő 1808-ik elztendőnek Junius utolsó napjáig felválthassák.

§. 3. Ezen felváltásra, valamint máskor is e' következő helyek vagynak kirendelve, úgymint: a' Bétsi Bankó Czédula Fő Kassája, a' Linczi, Prágai, Brüni, Troppau, Graeczi, Klagenfurti, Laybachi, Triesti, Fiumei, Budai, Temesvári, Kassai, Kolosvári és Lembergi Bankó Czédula Kassák.

§. 4. Ezen Kassák, valamint eddig is a' nagy Bankó Czédulákat kisebbekkel, kisebbeket na-

gyobbakkal, valamint Bankó Czédulákat rézpénz-
zel, a' meghatározott mennyiség szerént, felfog-
ják váltani.

§. 5. Az új Bankó Czédulák, valamint az óts-
kák, kész pénz gyanánt vagynak: 's azért, vala-
mint eddig, úgy ezután is, minden közönséges,
vagy más akármi névvel nevezendő Kassákban,
minden Magyar, Cseh, Gallicziai, és Austriai tar-
tományainkban, minden adózás fizetéskor, vala-
mint egyes adás vevésben, azon bets fzerént,
melly reájok vagyon írva, kész pénz gyanánt el-
vétetessenek: vizfont minden aerarialis (Udvari
Kamara) fizetésben, kinekkinek kifizettetes-
senek.

§. 6. Az elvesztett, vagy akármi módon sem-
mivé lett Bankó Czédulák helyett, mivel kész
pénz gyanánt vagynak, semmi sem adatik. Az el-
kopottak, elrongyosodtak, vagy akár miképen meg-
romlottak pedig, ha még minden fő rézei meg-
maradtak, a' 3. §-ban említett Kassákban, más
hasonló árú Bankó Czédulákkal feltseréltetnek.

§. 7. Mivel azon régi szokás, melly fzerént
az elszakadt, vagy megrongyosodott Bankó - Czé-
dulák enyves papirossal vagy egyéb tsirizekkel
öszveragasztattak, sokféle vizfzazáésekre adott
alkalmatosságot arra nézve: ezen öszveragaszta-
tás a' rongyos Bankó Czéduláknak egész árrok-
nak elvesztések alatt megtiltatik: melly szerént
afféle Bankó Czédula semmi némű Kassában fel
nem váltatik az adásban vevésben kész pénz gya-
nánt el nem véteik. Ellenben, kinekkinek sza-
bad' akaratjában fog állani, az olyan elrongyoso-
dott Bankó Czédulát, a' feltserélésre kirendelt

Kassába vinni, a' hol az, a' 6-ik §-ban említett feltételek alatt, egy más hasonló áru Bankó Czédulával fel fog váltatni. Az efféle elrongyosodott Bankó Czédulákat: (a' városi Fő Adószedő Tisztségnél, valamint a' Vármegyék Kassájiknál is): fizetésben bé lehet ádni.

§. 8. Azok, a' kik a' Bankó Czédulákat, vagy újak tsinálásával, vagy ízámoknak többsítésével hamisitják, vagy e' végre segítségül lesznek, vagy benne részesülnek, az Austriai Törvényes Könyvnek a' Bűnökről szöllő értelme, és parantsolatja fzerént (mellyből egy darab, foganatos intés gyanánt a' Toldalékban C betű alatt ide rekesztetik) halállal fog megbüntettetni.

§. 9. Azok, kik a' Bétsi Bankó Czédula hamisitást, vagy tsinálást feladják, az aerarium Kassájából jutalmat fognak kapni e' rendel: 1) A' ki legelőbbfzör szabad akaratjából és igaz valamint a' Törvénszéltől való elfogadtatásra elegendő bizonyosságokkal feladja a' Bűnöst, a' ki tudniillik egy hamis Bankó Czédulát vagy hozzá megkivántató szerekkel, vagy a' nélkül oly móddal készített, vagy az elkészüléshez már közelített, hogy annak hamis voltát minden ember nem egyhamar vehetné észre, az hogyha azután a' bűnös a' Törvénszéktől igazán ollyannak fog találtatni, jutalmúl tíz ezer forintot fog nyerni. Sok más, a' dolog fontosságához mérsékelt jutalmat, mellyet a' Finanziális Udvari Tanács fog meghatározni.

a) A' ki szabad akaratjából és igaz, valamint a' Törvénszéktől való elfogattatásra elegendő bizonyosságokkal feladja azon bűnöst, a' ki t. i. egy hamis Bankó Czédulát, olly móddal készített, hogy

annak hamis voltát, minden ember észre vehetné, vagy ki a' tsinálást tsak kezdette 's az elvégezéshez még nem is közelített.

b) A' ki legelőbbfzör szabad akaratjából, nem ugyan a' bűnöst magát adja fel, hanem tsak azon bizonyos jeleket adja elő, mellyek fontos alkalmatosságot adhatnak egy hamis Bankó Czedula tsinálásnak kinyomozására: hogyha azután tudniillik a' Bűnös felfedeztethetik, és a' Törvénytől bűnösnek ítéltetik.

c) A' ki legelőbbfzör és szabadon hamis Bankó Czedulák tsinálására tett nagy készületeket ad fel, vagy már elkészült hamis Bankó Czeduláknak hamis elterjesztetését jelenti bé.

d) Hogy ha maga a' Bűnös, minekelőtte ő felfedeztetett volna, Társait vagy Segédjeit a' Bankó Czedulák hamisításában, minekelőtte még kitűdöttak volna, feladja, néki nem tsak büntetése el fog engedtetni, tsak hogy ő ne légyen a' fő tsábitó, vagy az egész hamis Bankó Czedula tsinálásnak kezdője: hanem azon kívül, a' feljebb említett külömbség szerént, jutalmat is fog nyerni.

e) Azok is elkapják az említett jutalmat, még pedig a' nállok szokásban lévő pénz hetse szerént, kik a' Bétsi Bankó Czeduláknak külső Országban történt hamis tsináltatását, és Szerzőjét szabadon feladják, vagy kinyomozásokra segítségül szolgálnak: vagy azon bizonyságokat, jeleket a' mi külső Orzági Ministerjeinknek, vagy Udvari Fináncz Tisztségünknek beadják, melly szerént a' hamis Bankó Czedulák Tsinálót, ezeknek, Segédjeiket, vagy benne részesülöket, ki lehet nyomozni.

f) A' Feladónak neve, hogy ha kívánja, minden esetre titkon fog tartatni.

Kiadatott a' mi Fő Városunkban Bétsben Julius 23 kán, 1807. Uralkodásunknak pedig 16-ik esztendejében.

Ferencz (P. H.)

Gróf Ugarte Lajos.

Cseh Királyi Fő és Austriai Fő Herczagségi
Első Cancellarius.

Báró Mark József.

Gróf Dietrichstein József.

Az A és C Betűk alatt lévő mellékelt irások Magyar Országra nem annyira tartozván a' B it-
ten közöltetik a' Patens melle:

Leírása az 1807-ik esztendőben Junius 1. ső
napján kiadott 25, 50, és 100 forintos Bécsi Banko
Czéduláknak.

Ezen három féle Banko Czédulák mustrai (va-
lamint a' különösen kinyomtatott Patensben va-
gyon) a' velük való vizfza élesnek eltávoztatásáért,
kék Papirosra vagynak nyomtatva. Többnyire csak
azi foglalják magokban, a' mit a' most is kelendők; a'
hamis utánna tsinálásnak miggátolására pedig ré-
szenként mind az egyik mind a' másik felén egy
forma nyomtatásai vagynak. Ezen kettős nyom-
tatás a' 25 és 50 forintos Banko Czéduláknak, vala-
mint egy része mind a' rajta való irásnak, mind
a' czifraságnak némelly sötét barna színű festékekkel,
a' 100 forintosokban pedig veres festékekkel vagyon
nyomtatva. Az által ellenben való nyomtatás, mely
a' mustrákban minden Czédula mellé vagyon nyom-
tatva, az igazi Banko Czédulákban a' hátúlsó fe-
lére fog jönni, és nagyobb része a' czifraságoknak

szavak és számoknak éppen az által ellenben való vonásokra fognak illeni. Minden czédulának árra elől kétéül: Magyar, Cseh, Lengyel és Olasz nyelvekben is ki léssen nyomtatva. Maga a' papiros fejtér; melyben azonban igen vékony és a' Czédulák neméhez képest különböző színű szálak liczatnak. Mindenik czédula papírossában ezen betűk tetszenek általi: *Wiener-Stadt-Bank* o *Zettel*, azután az árának színe, valamint hogy vagy 25, 50 vagy 100 forintos és az elztendő száma, 1806. Így minden czédula árának száma még lent az aláírás alatt is ki vagyon téve. Ezen ára a' czéduláknak végtőre, még magokban az aláírásokban is foglaltanak; 's minden 25 és 100 forintos Bankó czédulákon pedig hat, az 50 forintosokban még négy ilyen különböző aláírások vannak.

Serenissimae Regiae Principis, et Archi-Ducis

CAROLI FERDINANDI

in ter fausto ad Episcopatum Vaciensem ingressu per Inclytam Comitatum Neogradensem Salutatio, Oratore

Paulo Szabó,

ejusdem Inclyti Comitatus et Ven. Consistorii Strigoniensis Assessor, Districtus Szétséniensis V. A. Diacono, et Parocho Varbóiensis.

Anno 1807. die 1. Februarii.

Serenissime Regie Princeps, Archi-Dux,
et Praesul Benignissime!

Singularis, ac Divinus Ardor ille, quo SERENITAS VESTRA Regia Viduae hujus Vaciensis Ec-

clesiae curam in se Pastoralem suscipere dignata est, sic animum afficit, rapitque totius Provinciae nostrae Neogradiensis, ut verba, quibus exuberans gaudium nostrum contestemur, SERENITATIQUE VESTRAE Regiae pro peculiari Benignitate hac gratias agamus, gratulemurque, reperire nequeamus.

Quid enim insigni hac SERENITATIS VESTRAE ad arduum munus istud, his praesertim temporibus, Resolutione, seu immortalis Nomini Augustissimae Domus Austriacae gloriosius, seu piis Fidelium Hungarorum desideriis accomodatius, sive denique ipsi huic Ecclesiae honorificentius, utiliusque accidere potuisset?

SERENITATIS VESTRAE Augusti Natales, ad summa quaevis excelsaque prognatus animus, felici cum ingenio in scientias omnes, praesertim sacras summa propensio, ardens ad haec in Deum Pietas, suavis in homines facilitas, cumque linguae nostrae Patriae incenso studio distinctus in Hungaros amor, ac denique, ut verbo uno complectar omnia, in viridi adhuc aetate matura jam Virtus, Dona sunt ejusmodi, quibus ad Intimum S. Matris Ecclesiae sacrarium illatis, vel ipsi Religionis omnis extorres homines in venerationem cultus Divini, Amorem Augustae Domus Austriacae, aestimiumque Gentis Hungarae rapiantur.

Nihil profecto jam est, aut erit unquam, quod ab Indulgentia Optimi Regis Nostri, dicam potius, Patris amantissimi, Hungaria Nostra sperare nequeat, e cujus sinu et manibus non solum cordi suo inscriptum dilectissimum Palatinum suum, verum SERENITATEM quoque VESTRAM Regiam

in Pignus Paterni Amoris, terfausta et felix accepit: Nil est, quod a SERENITATIS VESTRAE innata Bonitate, aequitateque impetratura non sit, in cujus venis sanguis idem circulat, ac in ejus, qui benefici Solis ac instar in universum orbem Austriaeum est.

Quare his praecellentibus in nos meritis, eam referemus semper gratiam, ut non vile quoddam, ut veteres, aut plenum superstitionis sacrificium offeramus; sed vitam, sanguinem, spiritum; nos denique, toti quanti sumus, ad aras Majestatis Suae Sacratissimae in sempiternum consecremus; SERENITATI vero Vestrae Regiae, ut Praesuli, filialem obedientiam; ut Domino maxima parte Provinciae nostrae, promptum semper in omnibus servitium, venerationem, et amorem exhibeamus; votisque precemur ardentissimis, ut quemadmodum nunc SERENITAS VESTRA Regia Urbi huic, Ecclesiaeque Vaciensi praepositur, ita brevi laustissimis auspiciis fulgentiore adhuc cum potestate universae Ecclesiae Hungaricae praeponatur, regnetque in Ecclesia Sancta Dei quam diutissime, tam felicissime, et nos oviculas suas Paterno complecti sinu non desinat.

* * *

Tatáról Augustus 11-ik napján. A' napokban jöttek kezünkhöz egy ifjú, de buzgó Hazafinak Révai Miklos' halálán kesergő Versei, mellyeket mi több tekintetekre nézve érdemeseknek tartunk arra, hogy a' két magyar hazával közöltesse. Meg érdemli tudniillik azt Révai Miklosnak dítső emlékezete; a' ki édes Hazájának ki mondhatatlan buzgósággal kivanta elől-

mozdítani dötsőségét, boldogságát. Meg érdemi a' Póéta is, a' ki nyilván ki mutattya, mennyi tűz, és tehetség legyen erében, szivében, tollában. —

**Eggy sok érdemekkel tündöklő Magyarinak,
a' Magyar nyelv' volt édes Attyának
Révai Miklosnak emlékezete.**

Itt keseregi Musám! — e' cziprosfának alatta!
Itt öntözd keserű zökogás köz't könnyeid' árját!
Itten ezen szomorú sis-halmon széljel eresztvén
Két válladra fodor hajadat, 's bánatnak eredvén,
Sirj! — sirj el tüntén ezen itt e' bolt' üregében
Nyugvónak! 's leg'alább bus könnyid' tsepjeit ál-

BCU Cluj / Central Universitydozdy Cluj

Érdemnek, 's azok által nyert emlékezetének —
Leg jobban tudod e' boltnak komor éjjele kit rejt,
'S kit hervaszt itten bé takarva, bé zárva örökre —
Eggy nagy Léleknek — bölts elmének, 's tudomány-

nyal

Tündöklő éssnek volt honnyát nyelte magába:
Révai Miklosnak lelkeilen tagjai vagynak
Mostoha keblében, mellyből szabadulni reménység
Nintsen előbb, tsak azon rettentő trombita szónak
Megjelenése után, mellynék hangzattya ki fogja
Nyitni az ily szomorú fogházak' durva lakatyyit —
Nyugogy, hát bóldog Léleknek lakhelye! nyugogy
Tsendes békével —! Nem fogság néked ez — o-

nem!

Nem; mert a' hosszas fáradság nyugodalomra
Vágyakodik: Te pedig, míg meg nem szüne egéfsz-

szem

Nállad lenni az a' Te szerelmes, 's drága lakosad,
 Szüntelen a' munkák' izzasztó suljait együtt
 Vitted velle igaz hívségben tsak nem el estig
 Hányszor fosztodtak szemeid meg az éjjeli édes
 Alomtól! — hányszor vontad magadat meg ama
 vig,

'S sziveket élelztő, piperezett múlatozások'
 Kellemitől! — hányszor nem kaptál arra is órát,
 Hogy tsak az éhséget készen volt ételid által
 El verhesd, 's gyámot vetheffél gyenge erődnek —
 Gyenge erődnek; mert a' sok rendbéli betegség,
 A' tudományok igen mély örvényébe merülés,
 És a' tsalsa szerentsének bal szárnya' tsapása
 Annyira meg rongált, 's le tsépült vala sokszoros
 izben,

Hogy néhányszor alig maradt meg lelked erő-
 len

Testedben, — 's még is — míg akkor is — olyan
 erőlen

Állapotodban is nem kedveztél Te magadnak
 Éjj', nap' dolgoztál, — fáradtál a' Te Hazádnak
 Boldogsága körül —! O áldott gyermek az iljen!!!
 Szóval: egészsz élted' minden pillantati hafznos,
 'S izzadozásokkal telyes munkákra valának
 Szabva: henylésben tám egygy sem folyt le 'Te
 nállad.

Igy hát nyugodalom neked e' sir — e' tsak azok-
 nak

Unalmas tömlütz, kiket a' puha kény henye módon
 Fektet mindenkor, 's renget munkátlan ölében;
 A' kiket egygy gyönyöség a' másakra karon visz,
 'S kényes horalokokat soha sem tsipi senmi veréjték
 Mert ezek o irtóznak azon temetőre tekintni,

Melly véget vett ezen moston kedvekre mosolygó
 Sok gyönyörűségek' bőv folyásának örökre.
 Néked az ily kínos képzés sóha szivedet el nem
 Rémitette ezen szomorú, és keskeny üregtől;
 Mert Te ha kivántál tám hosszabb életet élni,
 Nem más vólt tzedod, hanem az, hogy még fele-
 sebben

Éreztethetnéd éltednek hafznait a' Te
 Édes honnyoddal, melly már sem tudja valóban
 Háladatosságát melly módon külgye utánnad —
 Tsak nevedet halván, szívét el fogja keserve,
 A' Duna, Dráva, Maros', Tisza', és Öt folyami
 nőnek,

'S partjokan is majd ált' hánnyák a' könnyek' özön-
 nyét,

Annyira meg sérté éltednek végre jutása! —
 Hát még a' Magyarok kettős Helikonnya be méljen
 Érzi halálodból eredett fájdalmait — !ime!
 Bé vagynak minden szeglettyei vonva korom szín
 Kendőkkel, 's szomorún fekatellő gyász lobogóka:
 Szemlélek minden rézfén ki szegezve az esti
 Szellőnek; — de az is tsak busonjádzik azokkal!
 Szüzei meg minden musikáik' hurjait a' leg
 Bánatosabb hangon rikkattyák, 's énekeiknek
 Tárgya Te vagy — Téged siratnak bé rekedésig —
 Ah de örömmel meg térittene Révai Téged
 A' Te Hazád, 's édes kebeléne szorittana ismét!
 Mert benned vesztett egy olyan Férjfiat, a' ki
 Tsak maga volt egyedül mindenkor mássa magá-
 nak

Nints hát Révai már! nints — el tünt — fájdalom!
 el tünt! —

El tüntél Te Magyar nyelvünknek bölts műve-
lője,

Melly mint egy árván maradatnak valya magát
már,

S mély zokogási között busongván könyvez után-
nad!

El tüntél Te Magyar Szíveknek tüköre — dísze!

El tüntél — de nekünk hagyta sok fáradozásid'

Ritka gyümöltseit, a' mellyek neked életet adnak,

Életet, a' mellyen nints már a' durva halálnak

Semmi hatalma tovább; és így fogsz élni Hazád-
nak

Gyermeki közt örökön; főképp' a' kis maradéknál,
A' mellynél nem leszs fent már a' mérges irigy-
ség,

Melly az igaz fényt is gyakran felhőbe borittya.

Irta Elekes János

Kegyes Oskolabéli Szerzetes.

Vátzon.

Ama széles Tudományú 's különösen jó szí-
vű T. T. Szilágyi Gábor Ur' szo-
morú halálának meghallására a' leg na-
gyobb érzéssel:

Oh minden Hírnél százszor gyászosbb 's keserűbb
Hír!

Földre verél szintén — 's szívemet általütéd
Meg hala hát — 's igaz az? leg kedvesbb drága
Tanítottom'

Meghala — 's nints többé Gáborom? ok
be nehéz!

A' minap el siratám Mindszentimet 's ime'
utánna

Meg meg sírnom kell újra Szilágyi felett.
Abban is a' jó Szív Tudománnyal volt betsesítve
Ezt kell erről is mondanom — és ez igaz
Nem csak azon Tudományt, mellyet néki kelle
tanit'ni

Tudta tökéletesen — 's tudta tanítani is
(Erre Tanúknak elő hívom, valakik velem egy-
gyütt

Ötet hallgatták — mondjanak itt igazat!)
Ő vala más minden Tudományok' kutfeje — mely-
ből

A' folyamat ki felé árada 's tsergedezék.
Szívét — a' kik ugyan tudnak jól érzeni — áldják,
Mert Ő nála talán jobb soha senki se leszsz,
Jertek! tsorgassunk könnyet Sírjára Barátim!

'S nagy Neve szívünkön mélyre be vésvelé-
gyen!

Nagy Lélek! bokros bajajd' valahára megun-
ván

Nyugodalomra menél — érdemes erre valál
Úgy van az a' Földön — nem tudja betsülni Tu-
dóssát

Kárát majd később' érzi, siratja nagyon.
Oh betses Oskola majd Te is érzeni meg fogod
Esttét

Száz újjal vájnád, hogyha lehetne fel Őt'.
Olly Tudomány, mellyel lirt nagy mértékben ez
a' Bölts.

Ritka fejekbe lakik — hát ki ne sirna velem?
Nagy méltóságot mutatott Testében is — innen
A' Haza' meg jelenő Nagygyait Ő fogadá

Ő fogadá nem rég' KAROLYT seregink' Vezetőjét
 Ő meg az Ég fogadá hív kebelébe vízfönt
 Nagy Lélek! pályád' meg futván menybe pihen
 meg

Érdemed, és Híred jól tudom, elnemenyész.
 Engem' mind végig mivel édes karral ölelél.
 Hálámat nyújtom szent poraidhoz alá!!!

Kovács Sámuel.

Néhai

Méltóságos Cs. Kir. titkos Tanácsos
 Lossouczy Gyürky István Ur
 Eő Excellentziája, a' Feis. Kir. Septemvi-
 ralis Tábla egyik Birája, Tek. Nemes To-
 rontál Vármegye Fő Ispánya hideg ham-
 vainak megtiszteltetésekre iratott gyászos
 Deák Versek, T. Tóth István, a' Bezdédi
 Evang. Reformata Ekklésia Prédikátora ál-
 tal. Bezdéden Sz. Mihály Havában.
 1807-ik esztendőben.

G y ü r k i u s occubuit!! grati correpta regentis
 viscera, deslendo Pannonis ora dolet.

Sensa regunt alias Patriae concordia partes;

Non obtusa etenim gens proba corda gerit.

„Sunt lacrimae rerum, et mentes mortalia tan-
 gunt“

Melpomenes tragicos provocat ansa sonos.

Si numerus tantum, carni resupinus inani

Quive beantia nos sêcla moratus erat

Polluto hospitio ad procacia busta trahatur,

Audiat et justi Numinis hocce ratum

Linque animam segnem, — matrem perquirite
 priecam;

Officit haud sociis, concidat esto palam:
 At frugi pietate gravem, meritis et onustum

Fata vocent; elegum concitat ille melos.

Gyürkius is fuerat. Discreto sanguine cretus
 Virtutis solidum triverat acer iter.

Fulsit in apricum Phoebeae lampadis instar
 Telluris patriae fulsit amore sacro.

En cadet. — incoctum generoso pectus honesto

Desvetum Senibus tunc quoque dulce jugum

Muneris exercet; nec enim consistere mentem
 Passus, ait, Sidus si cado luce cadam.

Hunnia principibus mixtum cognovit eundem
 Et tamulo Cunis nobiliore colit.

Thure novo calidus seatisque recentibus halans
 (Hic pietatis honos!) cum moreretur, erat.

Hunc Moderatorem, curae casusque levamen
 Amittunt moesto corde Torontalidae.

Relligio, cujus meritos inactavit honores

Aris, en superis applicat huncce polis!

Sat Patriae, sæcloque datum. Si clauditur Orbis;
 Sancta fames meriti, pace fruare data.

Hunc Socii morem Saecorum ait ille tenente,
 Seraque posteritas hæc pietate mane.

Queis iidem casus, unam facite renatam
 Gentem animis. Curam hanc turba sequen-
 da cape

At vos coniferae — nostra prece — vos cupariffi
 Semesam praedam jam redimite necis.

Felicemque animam, cui supra moenia iurgunt,
 Suscipe Sanctorum sorte nudente Chorus.